

Agneta Pleijel

Musik

Boccherini
Cellokoncert
Adagio

Du som flyr, kan du leva av inget
Gå bland rösterna, höra ekon av orden
samla skärvor och äggskal
utan förhoppning om tillhörighet

Jag som är dvärgen säger dig
att av inget lever människan illa
På en bädd av äggskal sover hon oroligt
Sprittr till vid en viskning
och vaknar till förnyad plåga

Så släck dina eldar,
de som flammar för ingen
Däm upp forsen, betsla hästen,
vingklipp svanen, hejda hjärtat
och skänk ditt vildsinta hopp
åt mig, som är dvärgen

Jag ser dig på stigen, du skenar
som en skogsbrand genom världen
Du måste vila, all den vila du tränger
finns hos mig

Jag som är dvärgen
ska visa dig vad det är att älska
Döden hos mig är ljuvlig
och långsam

Vänd dig om
Kom mig till mötes
Jag är din frihet
Du är mitt tvång

Nu ringer klockorna längs motorleden
Järnvägstunnlarnas mörker dånar
Om du vänder dig om
ska smärtan för din del
vara slut